

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit a Din 2., do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst a Din 3., večji inserati petit vrsta Din 4.. Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12., za inozemstvo Din 25.. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knežjova ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65. podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101. Radom pri poštнем dežavnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

Radom pri poštнем dežavnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

REVIZIJA MIROVNIH PO GODB GLAVNI CILJ MADŽARSKE

Značilen govor Gömbösa v madžarskem radiju po povratku iz Rima „Madžarska ima mogočnega podpornika“

Budimpešta, 2. avgusta. Ministrski predsednik Gömbös je imel sinoči v madžarskem radiu velik politični govor, v katerem se je dotaknil uspehov svojega 10 mesečnega predsedovanja madžarski vladu in orisal cilje in smernice svoje politike. Med drugim je povedal, da je glavni cilj madžarske zunanjne politike, v doglednem času odstraniti vse krivice, ki so se zgodile Madžarski po končani sestovni vojni, doseči revizijo krivljenih medja in popolno enakopravnost Madžarske na vseh poljih, zlasti pa na političnem in vojaškem. To tako usmerjeno delo in akcija madžarske vlade se razvija sedaj v mnogo ugodnejših razmerah ne samo zato, ker v Evropi vedno bolj prevladuje uvidnost, da je vzrok sedanjega nevšečnega stanja tako na gospodarskem kakor na političnem polju iskati v ponesrečenih mirovnih pogodbah, marveč tudi in morda še bolj zato, ker Madžarska v tem prizadevanju ni več osamljena, marveč ima močnega in vplivnega podpornika.

V svojih nadaljnjih izvajanjih je govoril o odnosaх med Madžarsko in Avstrijo in naglasil, da gredo vsa stremljenja za tem, da se prijateljski stiki še bolj poglobe, ter da postaneta tako Avstrija kakor Madžarska oni faktor, ki bo po svojem geografskem in etnografskem

položaju v stanju sodočati pri urejanju srednjeevropskega vprašanja.

V prvi vrsti pa zahteva Madžarska polno nacionalno enakopravnost in odstranitev za njo ponujajoče atmosfere. Zanimanje Francije za usodo Madžarske in razpoloženje, ki se je pokazalo te dni v beograjski Narodni skupščini in ki očituje razumevanje in dobrohotnost, daje upanje, da bo Madžarska na tem polju lahko dosegla uspehe.

Govor ministrskega predsednika Gömbösa objavlja vsi današnji madžarski listi in v komentarjih povdarijo, da je pričakovati v bližini bodočnosti širokopotezno akcijo za revizijo mirovnih pogodb, pri čemer bo igral najvažnejšo vlogo znani pakt štirih velesil.

Prva ofenziva na jesenskem zasedanju DN

Pariz, 2. avgusta. 23. septembra se bo pričelo jesensko zasedanje Društva narodov. Pertinax doznaval iz diplomatskih krogov, da bodo po vsej priliki uprizorili revolucionisti novo ofenzivo. To bo prvi praktični rezultat posvetovanj med Mussolinijem in Gömbösem. Madžarska ali Nemčija bo stavila predlog, naj se sestavi posebna komisija z nalogo, da prouči, kako bi se lahko izvajal v praksi člen 19. pakta Društva narodov, ki govorji o reviziji mirovnih pogodb. L. 1920. je komi-

sija juristov podala tolmačenje, da bi moglo Društvo narodov kvesti povabiti zainteresirane države k posvetovanju. Ta procedura pa bi se smela izvesti le po soglasju sklepu ND. L. 1929. je Nemčija zahtevala sestavo nove komisije, toda tega ni prišlo. Na septembrskem zasedanju bodo revolucionisti zahtevali, naj se ta komisija sestavi zgolj z večinskim sklepom. Uspeh te akcije je odvisen v glavnem od tega, kako bodo postopale velesile, ki bi bili po četvornem paketu moralno obvezane k enotnemu postopku. Spriče nasprotujejo si nazirani zlasti med Francijo in Italijo pa je enoten nastop kaj malo verjeten.

Tudi Posaarje postaja aktualno

Berlin, 2. avgusta. Č. Dopisnik pariškega lista »Excelsior« se modri že nekaj dni v Posaarje. Sedaj je v listu opozoril na plebiscit, ki se bo vrnil leta 1935, po katerem naj se Posaarje pripradi Nemčiji ali Franciji. Spriče nastine narodno - socialistične propagande pa je že sedaj stavil predlog, naj zasede v času plebiscita vse prizadete ozemlje teatralna vojska, n. pr. Nizozemska. Le tako bo podano jamstvo, da se bo plebiscit izvršil na potem način. Nemški listi, ki poročajo o tem predlogu, napadajo francoske novinarje, češ, da dela Nemcem krivico.

Pred 25 letnico septembarskih dogodkov

Velične svečanosti v Ptiju in Ljubljani — Odkritje spomenika žrtvam Adamiču in Lundru

Ljubljana, 2. avgusta. Vzvezo tudi z osrednjim odborom OMID v Ljubljani.

CMD v Ljubljani je v ta namen ustanovila poseben organizacijski odsek z odborom in Mačkovškom in Škufom glavnega kolodvora Ludvikom na čelu. Ta odsek CMD je snobi ob 18. sklical v posvetovalnico mestnega magistrata sestanek za ustanovitev posebnega Odbora za proslavo 25-letnice septembarskih dogodkov, ki so se ga razen slikecijev in vseh ljubljanskih podružnic CMD, med njimi tudi Akademiske podružnice CMD, udeležili tudi zastopniki ZKD, Ljubljanske sokolske župe, Narodne Odbrane, Jadranove straže, Hubadove župe, NSZ, Zveze nacionalnih železničarjev, železničarskega glasbenega društva »Sloga« ter več drugih organizacij.

Ko je predsednik ing. Mačkovšek razložil namen sklicanja in historijat ter pomen septembarskih dogodkov in opisal tudi program namenjane ptujske proslave, je pozval, naj se tudi vse ljubljanske narodne organizacije udeležite ptujskih svečanosti v tem najmogočnejšem številu. Z največjim zadovoljstvom so pa vse prisotni sprejeli novico, da je stvar že toliko dosegela, da končno lahko tudi računamo s postavljivo in odkritjem spomenika žrtvam septembarskih dogodkov, Adamiču in Lundru.

Odlčno delo ljubljanskega rojstva in sedanjega profesorja umetnostno-obrtnega šole v Splitu, akad. kiparja Švitislava Perusija, je last mestne občine Ljubljanske ter je bilo gotovo kmalu po septembarskih dogodkih, pa sta tedaj ljubljanski škofijski ordinarijat in kranjska deželna vladu preprečila postavitev spomenika. Marmorni spomenik je 3 m visok in predstavlja žagodogena genija, ki nad svojo plemento gleda dozgo z večnim plamenom. Še vedno zakriva lepe črtne genijeve obrese, kateri bi ga vedno pokrivala črna tuga. Je tukaj naj bi plapol ob spominskih dneh in ob svečanostih plamen.

Razen spomenika je pa prizadetna še velika okrogla bronasta plaketa z glavnima žrtvama Adamiču in Lundru, prav tako prvovrstna umetnina Perusija. Odločiti se je treba, ali naj postavimo spomenik ali pa namesto spomenika na še vedno prazni grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v spomin na septembarske dogodke! Plaketo bi lahko vzdali Pred Škofijo na hišo gostilne pri »Kolovratu« prav na prostor, kamor so udarili smrtonosni strelci podvijane avstrijske soldatice. Luknje, ki so jih napravile krogle v zidu, so morali po nalogu tedanje vladu zamazati. Ce bi bila plaketa vzdiana v mestu, bi pač morali spomenik postaviti na grob Adamiča in Lundra. Škandal, da je grob še vedno prazen, in sramota, da Ljubljana še nima spomenika septembarskim žrtvam, se morata končati! Ob odkritju spomenika in plakete naj bi bila v Ljubljani največja manifestacija v sp

Veterinarska razstava in veterinarstvo

Jeseni bomo imeli na velesejmu veliko, zelo zanimivo
in poučno veterinarsko razstavo

Ljubljana, 2. avgusta.
Ko potuje po dravski banovini sedaj
potujete kmetijska razstava, ki bilo vredno
priporavniti, da vzbudja splošno pozornost
vseh obiskovalcev vagon, v katerem
se poizkuša javnosti pokazati v prvi vrsti
nevarnost prenašanja raznih živilskih
kuznih bolezni. Ta vagon obsegata samo
najglajše, tudi za človeško zdravje silno
nevarne bolezni. Je pa to prav majhen
del one ogromne materije znanosti, katera
na hajo je čuvati našega kmetta — življenojed
pred raznimi težkimi izgubami in s tem
čuvati naš narodno gospodarstvo.

Dognano je, da so izgube, ki jih pretprina
naš kmetovalec vsako leto od raznih živilskih
nežljivih bolezni, tako velike, da se segajo v težke milijone in tako blagajne
oceniti vsakoletno izgubo, ki jo naše
gospodarstvo na ta način utripi, sem
prepričan, da bi presegala vrednost celo
letnega izvoza vseh naših živali. To dejstvo
daje vsakemu narodnemu gospodarju
veliko mislit. Veterinarski stan si je
v tej zadovoljni na jasnom in odločno trdi, da
ni temu stanju kriva država uprava, ker
je država s svojo zakonomo poizkušala
odprimoči temu zlouč. Manjško seveda še
raznimi pravilniki, ki bi usmerili in urav-
nali tok raznega podrobrega dela in ga
zakon o ureditavi veterinarske službe, ki
je bistvena važnost za veterinarstvo
vse države in za dobrobit našega kmetova-
lca. Naše veterinarstvo polaga posebno
važnost na ta zakon, na katerega čaka že
celo leto zastonji, čeprav je veterinarstvo
prav od vseh strok v tem zakonu napravilo
korake za socijalizacijo svojega stanja
v prid našega življenojera in narodnega
gospodarstva. Čes bi še bil, da pride v ro-
ke našega zakonodajnega faktorja.

Za izobrazbo veterinarskega narašča-
ja je v Zagrabu veterinarska fakulteta z
izbornimi močmi, ki ne žalijo truda za
izbornimi močmi, ki jim ni žal truda za
ki so vzor delavnosti, so ustvarile iz nje
prav za prav nekaj, kar je lahko v ponos
naš državi. Zaljubog se morajo stalno bo-
riti za ekstreme kredite in prestre, kajti
njeni prostori ne zadostajo niti za dva
fakultetska zavoda, čeprav jih je cela vrsta.
Krediti za edini zavod v državi so
preseklo tako, da zavod komaj finančno
vegeira in je nevarnost, da bi se sčasoma
vse idealistični elan profesorjev tega zavoda
radi večnih finančnih težko in silnega
pomanjkanja prostorov ugasnil, kar bi
bila za našo bodoči narašči nepregledna
škoda. (Samozemelj: remingtonski)

zavod stoji že dve leti v surovej stanju in ni dobiti kredita za omest zgradbe, če-
prav so oprava zavoda in pa okna, vrata
in podi za vstavljanje že pripravljani).

Glavna krivica težkih izgub našega na-
rodnega gospodarstva je v slabih poučeno-
sti našega kmetovalca. V zadnjih letih se
vrše po občinah zimski kmetijski tečaji, ki
so precej dobro obiskani, saj so naši
kmetovalci dovezeti za nadaljnjo strokovno
izobrazbo. V teh tečajih se opaža, da so
v splošnem najbolj obiskana veterinarska
predavanja. Naš kmet pozna dobro
svetega veterinarja, veterinar pa pozna
njegove bleve in njegovo živino. Zato ima
kmetovalec vsemi veliko zaupanje in išče
njegovih nasvetov ob vsaki priliki. S
posostnim premeščanjem veterinarjev se
je stekel v zadnjih letih temu zaupanju
precej škodovalo, ker se ni dalo veteri-
narju časa spoznati dobro življenojere no-

Dr. Josip Kunc.

Nova cesta Trebnje - Dobrniče

Trebnje, 1. avgusta.
Ni se dograjena nova cesta Ponikve-
česa vas pa je občina Trebnje z občino
Dobrniče že začela s pripravami za gradnjo
ceste Trebnje-Dobrniče. Važnosti te
ceste poznavalcu naših razmer menda ni
treba povedati, saj je znano, da bodo s
to cesto zvezane mirenska, trebanjska, do-
brniška in žužemberška dolina po najkra-
ši poti in, da bo nova cesta za gospodarski
napredki krajev v teh dolinah odlo-
čilne važnosti.

Komisija, ki so bili v nji tehnični uradnik
občinske uprave g. Udočič Milan, banovinski
svetnik Josip Zupančič, župan dobrniški Josip Grmovič ter odbornik Pe-
kolj Jože in Barle Janez, je ugotovila, da
bo nova cesta Trebnje-Dobrniče vezala državno cesto z odcepom v Trebnjem in pa
banovinsko cesto v Dobrničah z zvezo pri-
farni cerkvji v Dobrničah. Isto zvezo tvori
že sedaj slaba pot, ki je za vozni promet
neuporabna. Cesta bo dolga 7 km in bo za
3 km krajsa od banovinske ceste Trebnje-
Dobrniče, ki ima pa tak vzpon, da se pro-
met na isti vrši le z veliko težavo. Sedanja
vozna Grmardarska pot nikakor ne odgo-
varja zahtevom prometa in bo šele nova
cesta v tej smeri odgovarjala potrebam,
ki jih imajo vasi teh dolin, pa naj bi se
z gradnjo prileži čim prej.

Da bo načrt naletel še na ovire, je jasno,
vendar pa upamo, da bo uvidevnost
obeh občinskih odborov naša vsem težko-
čam izhod in da bomo prilepet gradnje
mogli pozdraviti prav kmalu.

Smer ceste po že obstoječi vozni poti
Trebnje-Grmada-Dobrniče ostane, v pri-
krajku bo tehnično isto mogoče izkoristiti,
posebno na kraju, kjer bo potreben iz-
ravnava neenakomernih strmin v padecu.
V sredini trase bo pa potreben pot vsekakor
opustiti, saj ima ponekod do 30 pro-
centov vzpona, nova cesta ga bo pa imela
največ do 7 percentov. Najvišja točka bo
dosežena v vasi Grmada 400 m nad Trebnjem.
V poštem prihajajoča zemljišča bodo
prepuščeni lastniki občinam brezplačno,
ravno tako bodo opravljene vse dela dovo-
za, odvoza, naprava tolčenca in lomljence,
ruševine in slično brezplačno.

Po teh ugotovitvah je komisija sestavila
poročilo za banovo upravo, ki je odo-
brila gradnjo te ceste in ustanovila pri-
sporni sklad. Gradbeni stroški so proraču-
nani na Din 1.860.000 in bosta obe občin-
ka, odbora v najkrajšem času v skupnem
sledenju s srednjim cestnim odborom v
novem mestu ustanovila prispevno raz-
merje.

Pripravili smo, da bo srednji cestni od-
bor v Novem mestu nudil občinam
našo pomembno in prispeval za gradnjo nove

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko podporo gradnji
in naj bi prispevali kolikor je pač mo-
gode vse v

zagonu. Dr. Josip Kunc.

ceste do polovice proračunanih stroškov,
ostalo polovico pa pričakujemo, kot sub-
vencijo banske uprave, ker je jasno, da bo
cesto uvrstili prej ali sledi med banovinske
ceste II. reda. Interes vseh posestnikov teh
dolin pa zahteva vsetransko pod

A. O' Connery:

1.5

Dve siroti

Roman

Picard se je vzravnal in vprašal s pogledom.

— Ječarjeve cape, kaj neki! — je vzkliknil Rumignac z zmagovalnim glasom. — Če boste hoteli kdaj pobegniti iz ječe, dragi moj, ne boste smeli izgubljati časa z neumnostmi... Ječarja sem moral sleči v največji nagnici.

— No, z njim pač niste imeli mogo preglavic, ker se ni mogel braniti?

— Torej da se vrнем k svojemu pobegu... Oblikej sem ječarjevo obleko, vzel njegovo čepico in obul njegove okovane čevlje...

— Potem ste pa pobegnili!

— Da, in sicer iz previdnosti počasi... Za vsak slučaj sem zaklenil za seboj vrata.

— In ko ste prišli na hodnik?

— Sem se plazil ob zidu...

— Nadaljujte, gospod Rumignac, nadaljujte, priatelj; še nobena stvar me ni zanimala tako kakor to, kar mi zdaj pripovedujete.

Picard se je moral premagovati, da ni od veselja zavriskal. Pa se je premagal in z največjim zanimanjem poslušal zgornjega ječarja. In sam pri sebi je ponavljal vse njegove besede, kot da si jih hoče vtisniti v spomin.

Lahko bi bil ponovil brez najmanjše napake vse, kar mu je bil ječar povедal.

V duhu se je že videl na hodnikih jetnišnice, kjer je iz previdnosti zakepel vrata za seboj, kakor je delal Rumignac.

No, dobro, preoblečeni ste, na sebi imate ječarjevo obleko, — je dejal Rumignac, — hitite po hodnikih, prispete do vrat...

— A tam so bili vojaki.

— Vražja strela!

Bila je nedelja, priatelj; vsi so bili v stražnici in kockali so.

Toda straža, ki bi morala biti pred vrti...

— Je gledala, kako kockajo!... O, bežite no, saj je povsod tako... tudi v Bastilli nič drugače.

— No, torej, vojak vas ni opazil?

— Seveda ne, ker sem bil preoblečen v ječarja.

— Imenitno! Prišli ste mimo njega ponosno dvignjene glave.

— Ponosen ali ne, glavno, da je šlo vse po sreči...

— Končno vas vidim na hodniku, vodečem na dvorišče... in to je bil razburljiv trenutek!

— Pa še kako, kajti po dvorišču so se izprehaljali stražari z nabasanimi puškami.

— Br... br... ne govorite mi o tem, gospod Rumignac!

— Uberem jo naravnost proti stranskim vratcam... odprem jih...

— S katerim ključem? — je vprašal Picard živo.

— S temelj.

In ječar je izbral v svežnju en ključ ter ga pokazal Picardu. — Dobro; ne umem sem, ker vam kažem ključ od naših vrat, kot da gre...

— Za Bastillo!... Saj je vseeno, ne jezim se, da poznam ta ključ... saj vedno mislim na primer, da bi prišla pod ključ midva...

Picard je z največjim zanimanjem ogledoval ključ.

— Zdaj, priatelj, pa veste vse, kar ste hoteli vedeti.

— Čudno... In tako spremeno ste

pobegnili?

— Da... Toda po vsem tem pri-povedovanju sem postal strašno žejen ... izpraznila eno...

— Tisto iz slame?

— Ničam slame v svoji kletici, — je vzdihnil ječar. — Imam vedno isto vino...

— Ali bi vam dišala steklenica najboljšega? — se je nasmehnil prebrisani sluga.

— O, pa še kako!

— No, dobro, priatelj, prinesem vam eno iz... In sklonil se je k njemu ter mu zaščetal:

— Iz gospodove kleti.

— Iz kleti policijskega ravnatelja?

— Da, dragi moj Rumignac, meni gospod neomejeno zaupa.

— Ali imate tudi ključ od njegove kleti?

— Vse ključe, dragi moj Rumignac.

— Srečen človek.

— Grof de Linieres?... Da, kajti tako zvestega služabnika ni imel še noben gospodar...

Picard se je bil pomiril. Od trenutka, ko je bil zvedel, kako bi se dala odpreti vrata Bastille, je imel zoper oblast nad seboj.

— Da, dragi Rumignac, — je nadalejal, — grof de Linieres se lahko vedno zaneset name, na mojo udanost in zvestobo.

— To je lepo...

— Tako tudi mora biti, saj mu že trideset let služim in ves čas ravna v menoj kot z rodbinskim članom.

— Zares?

— Se nikoli ni ničesar skrival pred menom.

— Prav ničesar?

— Vem vse, kar počenja, vse, kar misli.

— To je pa res čudno.

— Dajem mu celo nasvete, če je treba, a često se celo...

Rumignac ga je debelo pogledal.

— Vidite, — je nadaljeval Picard, — ko je šlo za arretacijo gospoda viteza, se je moj dobri gospod tej misli protivil... Jaz sem ga pravilno do tega, da je ravnal strogo. Dejal sem mu: Gospod, saj ne moremo več trpeti, da bi naš nečak sramotil ime in čast naše rodbine... Ne smemo dovoliti, da bi se naš predniki od sramu obračali v grobovih... Poskrbeti morate, da ostane njihov spomin neomaževan... Vtaknite viteza v Bastillo, pa bo vse v redu.

— Kaj? Vi ste mu svetovali? — je vzkliknil ječar prezenčeno.

— Moj dobr gospod ni hotel sprva o tem ničesar slišati in moral sem mu prigovarjati, naj da viteza zasačti na sestanku z nesramno lahkoživko. Teda moj gospod ni več okleval.

— Ubogi vitez!

— Svetujem vam ne pomilovati ga!... Kar se mene tiče, bi ga puštil.

— Umreti od lakote?...

— O ne, nikakor ne... Treba ga je celo prisiliti, da opusti prostovoljni post. On je edini dedič našega premoženja... velikega premoženja, ki ne sme propasti.

Potem je pa izpremenil glas in primnil:

— Pravite torej, da se noč do takniti navadne hrane v Bastilli?

— Ne dotakne se niti hrane iz kuhih samega gospoda guvernerja, ki je odredil, da moramo ravnati z jetnikom čim lepše.

— Cujte, pametna misel mi je šilna v glavo.

— Kako prisiliti viteza, da bo jedel in pi?

— In počitni...

— Morda... ali pa bomo imeli vsaj malo upanja, da se bo nehal postoti?

— In kakšna je ta misel?

— Cujte: Ce vam prinesem za tegu trinaste cepca nekaj steklenic iz borognina vina iz kleti gospoda policijskega ravnatelja...

— O, to ni mogoče... Saj bi mu jih ne mogel dati.

— To je res... poštenost je prvo...

— Prinesem vino in obdržite ga sami.

— Jaz?... Saj ne smem...

— Saj nisem mislil tako; obdržite ga le, da bo shranjeno pri vas; da, shranite mi ga; vino bo moje, ne pa vaše... Potem pa, kadar pride obiskat svojega prijatelja Rumignaca, popijejo eno ali dve steklenice mojega rujnega vinca.

— Ah, tako, to pa že gre.

— Kar se tiče jetnika, je glavno prisiliti ga, da bo jedel. Vina bo pa že sam zahteval.

— Toda sredstvo!

— Tu ga imam. Lahko si mislite, da dobrot vem, kaj jetniku tekne in kaže. Poznam prepeljano v Skrijančo pašteto, ki jo vitez zelo rad je. Primem eno, seveda z dovoljenjem gospoda policijskega ravnatelja.

— O, s tem dovoljenjem lahko storimo vse.

— Pašteto daste jetniku...

— Večja.

— Seveda jo bo odklonil, kakor odklanja vsako, ki mu jo prinesete.

— No in potem?

— Potem mu porečete, da mu jo pošilja...

— Gospod Picard...

— Morda... ali pa bomo imeli vsaj malo upanja, da se bo nehal postoti?

— In kakšna je ta misel?

— Cujte: Ce vam prinesem za tegu trinaste cepca nekaj steklenic iz borognina vina iz kleti gospoda policijskega ravnatelja...

— O, to ni mogoče... Saj bi mu jih ne mogel dati.

— To je res... poštenost je prvo...

— Prinesem vino in obdržite ga sami.

— Jaz?... Saj ne smem...

— Saj nisem mislil tako; obdržite ga le, da bo shranjeno pri vas; da, shranite mi ga; vino bo moje, ne pa vaše... Potem pa, kadar pride obiskat svojega prijatelja Rumignaca, popijejo eno ali dve steklenice mojega rujnega vinca.

— Ah, tako, to pa že gre.

— Kar se tiče jetnika, je glavno prisiliti ga, da bo jedel. Vina bo pa že sam zahteval.

— Toda sredstvo!

— Tu ga imam. Lahko si mislite, da dobrot vem, kaj jetniku tekne in kaže. Poznam prepeljano v Skrijančo pašteto, ki jo vitez zelo rad je. Primem eno, seveda z dovoljenjem gospoda policijskega ravnatelja.

— O, s tem dovoljenjem lahko storimo vse.

— Pašteto daste jetniku...

— Večja.

— Seveda jo bo odklonil, kakor odklanja vsako, ki mu jo prinesete.

— No in potem?

— Potem mu porečete, da mu jo pošilja...

— Gospod Picard...

Predrnost ameriških banditov

Ameriški listi obširno poročajo o senzacionalni ugrabitvi nečaka enega najvpivnejših ameriških politikov Daniel O' Connella. Poročnik John O' Connell, tudi politik in lastnik pivovarnice, je prišel predzadnjem nedeljo v počitniško taborišče svojega strica v gorah blizu Albane v državi Newyork. Bil je ves izmučen in seščan, saj se je vrnil iz ugrabitljive točnje zaključke. Grafična slika je pokazala, da število porodov naglo raste, čim se bliža polnoč in dosegne višek med 2. in 5. uro zjutraj. Potem pa število porodov pada najprej počasi, potem hitreje in opoldne doseže minimum. Najmanjše je število porodov (12.257) okrog petih popoldne, največje (17.245) pa okrog petih zjutraj. Razlika znaša okrog 40 odstotkov.

Ugrabitelji so prvotno zahtevali od njegovega strica 250.000 dolarjev, poznje so pa popustili do 40.000, ko se je posrečilo O' Connellu preričati jih, da več ne morejo dobiti. Policija je takoj uvelia preiskavo v Newyorku in okolici, zlasti pa na krajinah, ki jih je ugrabiljival.

Ugrabitelji so ugrabili kot najbolj verjetne kraje svojega ujetništva. Ko je prišlo zahtevanje 40.000 dolarjev, so pa ugrabitelji takoj opazili, da so bankovci spretno in komaj vidno označeni. Izjavili so, da morajo biti bankovci zamenjani, češ, da sicer ugrabiteljega ustrele in vržejo iz avtomobila na njihovi zahtevi je bilo takoj ugodeno.

Marsikdo bi se s stradanjem naučil živeti, tisti pa, ki stradajo, se uči samo stradati.

Ameriki je zmanjkalo pivskih sodčkov

Pivo varne jih rabijo 17 milijonov, in ker jih ne more dobaviti domača industrija, jih kupujejo v inozemstvu

gajati tudi s sovjetskim komisarijatom za zunanjim trgovino, da bi tudi Rusija dobavljala pivske sodčke.

Pivski sodčki za ameriške pivovarne morajo biti izdelani posebno skrbno, kajti ameriški davčni uradi strogo pozajmo na to da imajo sodčki predpisano velikost. Ne smejo imeti nad 60 in pod 58 litrov obsegja in baš zato so medavno vrnili iz Amerike za poldruži milijon inozemskih pivskih sodčkov, ker so bili preveliki. Trajalo bo še nekaj mesecev, predno bodo mogle ameriške tovarne same začeti izdel